

Sygn. akt I CSK 1481/22

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej
przy A. w Ś.

przeciwko J. J.

o zapłatę

i z powództwa wzajemnego J. J.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej przy A.

w Ś.

o stwierdzenie nieważności uchwały,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego - powoda wzajemnego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 20 listopada 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

**1. oddała wnioski o dopuszczenie dowodów wskazanych
w piśmie procesowym z dnia 10 lutego 2022 r.**

**2. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od skarżącego na rzecz powoda 2700 (dwa tysiące
siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

J. J. – pozwany i powód wzajemny wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu
Apelacyjnego w(...) z dnia 20 listopada 2020 r., powołując się we wniosku o jej przyjęcie do

rozpoznania na twierdzenie, że zaskarżony wyrok wymaga wyjaśnienia i wykładni przepisów prawa materialnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Jednym z istotnych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, obligatoryjnie uzupełniony o uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (poprzednio kasacji) spełnia niezwykle doniosłą funkcję, pozwalając Sądowi Najwyższemu na zapoznanie się, w ramach tzw. przedsądu, z argumentami prawnym strony skarżącej (por. post. SN z dnia 9 listopada .2000 r., II CKN 1385/00, OSNC 2001/3, poz. 51). Bez tych argumentów skarga byłaby środkiem odwoławczym niepełnym, zaś selekcja wnoszonych środków zaskarżenia, dokonywana przez Sąd Najwyższy w ramach badania wstępnego – nazbyt dowolna.

W sprawie niniejszej co prawda sformułowano wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, oparty na okoliczności powołanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., tj. występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i potrzeby wykładni przepisów prawa materialnego, jednakże nie uzupełniono go o żadną argumentację prawną. Dalsza część pisma procesowego nie odpowiada temu wymaganiu. Nie sformułowano w nim żadnego zagadnienia prawnego, nie zaprezentowano też jakiegokolwiek argumentacji prawnej pozwalającej na ocenę potrzeby rozważenia tej kwestii

przez Sąd Najwyższy. Jedynie zatem na marginesie warto zwrócić uwagę, iż sformułowanie „istotne zagadnienie prawne”, którym ustawodawca posłużył się w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinno być interpretowane w sposób zbliżony do „zagadnienia prawnego budzącego poważne wątpliwości”, o którym mowa w art. 390 § 1 k.p.c. Potrzeba zaś wykładni uzasadniona została jedynie kwestionowaniem wykładni dokonanej przez Sąd Okręgowy. Skarżący nie przedstawił żadnych poglądów judykatury ani doktryny, ani nawet własnych ocen prawnych, wskazujących na to, że wykładnia tego przepisu budzi wątpliwości. Skarga kasacyjna zatem jedynie pozornie spełnia określone wyżej wymaganie, co jednak nie może być uznane za wystarczające. Powołanie się bowiem na okoliczność wymienioną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nakłada na sporządzającego skargę kasacyjną obowiązek starannego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, w którym należy wykazać, że na gruncie danej sprawy jest nie tylko możliwa, lecz wręcz konieczna zasadnicza wykładnia ustawy, mająca znaczenie dla prawidłowego stosowania prawa przez sądy powszechne. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, pomimo obszerności, oparte jest na kwestionowaniu zaskarżonego wyroku oraz przedstawieniu własnej oceny stanu faktycznego oraz oceny ważności i skuteczności uchwał powodowej wspólnoty mieszkaniowej kwestionowanych przez skarżącego. Skarżący wniósł do Sądu Najwyższego pismo procesowe, w którym domagał się przeprowadzenia powołanych w tym piśmie dowodów. Wnioski te w sposób oczywisty nie mogły być uwzględnione, bowiem w postępowaniu kasacyjnym nie prowadzi się postępowania dowodowego.

Skoro zatem skarżący nie zawarł w skardze kasacyjnej wywodu, o jakim mowa wyżej, należy uznać, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie ma uzasadnionych podstaw.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

